

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Andrei Rusnak,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusnak împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și Tatiane Loghin, privind restabilirea și accesul la informație, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, prin care a fost respins apelul depus de Andrei Rusnak,

c o n s t a t ă :

La 13 august 2014 Rusnak Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat municipiul Chișinău, Loghin Tatiana cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 mai 2014 a depus petiție pe numele conducătorului Direcției Generale Control Fiscal, prin care a enumerat faptele privind desfășurarea unei activități de întreprinzător fără autorizație, eliberată de autoritatea competentă în temeiul legii de către persoanele ai căror listă exhaustivă a fost expusă în petiție. Prin petiția în cauză a cerut să-i fie prezentată informația despre rezultatele concrete ale examinării petiției, data controlului, adresa contravenției, articolul sancțiunii aplicate, numărul procesului-verbal, să examineze și să se expună referitor la toate adresele indicate, iar refuzul să fie motivat.

Susține că la 16 iunie 2014 a primit un răspuns tardiv, deci contrar prevederilor Legii cu privire la petiționare, or termenul fiind depășit cu 3 zile. Acest fapt, în viziunea reclamantului, se observă vădit prin compararea datei înaintării petiției, cu data indicată pe ștampila plicului. Notează că, răspunsul funcționarului public Negară Valentina, șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nu era concret, iar cerințele sale privind rezultatele examinării au fost respinse neîntemeiat. Consideră reclamantul că funcționarul public a denaturat intenționat

sensul cerințelor sale, afirmând că s-ar fi solicitat eliberarea copiilor de pe materialele acumulate în cadrul controalelor efectuate sau de a permite de a lua cunoștință cu acestea, or solicitările în cauză, după părerea funcționarului public, contravin prevederilor Legii privind accesul la informație și Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Reclamantul consideră că afirmațiile date nu corespund realității, deoarece prin petiție a cerut să i se prezinte informația despre rezultatele concrete ale examinării petiției - data controlului, adresa contravenției, articolul sancțiunii aplicate, numărul procesului-verbal. Funcționarul public însă a invocat normele numite drept pretext de a-i refuza furnizarea informației. La fel a indicat că, informația solicitată nu face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată. Astfel, data controlului, adresa contravenției, articolul sancțiunii aplicate și numărul procesului-verbal nu se referă la date cu caracter personal, din care cauză trimerile la legile indicate mai sus sunt nefondate.

Ulterior, la 20 iunie 2014, reclamantul a depus o cerere prealabilă împotriva refuzului pîrîtului, care la fel a fost înregistrată contrar prescrierilor legii - fără număr de înregistrare și doar cu indicarea datei înregistrării, însă la 08 august 2014 a primit răspunsul funcționarului public - Loghin Tatiana, șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, prin care l-a fel i-a fost refuzat în soluționarea cererii pe motivele similare invocate la 16 iunie 2014. Reclamatul indică ilegalitatea refuzului dat, din cauza că nu a cerut efectuarea unui control fiscal sau recepționarea informației despre controlul fiscal, sau despre un contribuabil concret, ci doar informația ce vizează în exclusivitate constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale în limitele Codului contravențional al Republicii Moldova, nu și a Codului fiscal. Respectiv, referirea pîrîtului la prevederile art. 131 al. (5) Cod fiscal sunt impertinente. Consideră că nu sînt relevante nici referirile pîrîtului la prevederile art. 3 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, deoarece informația solicitată în petiție nu conține date cu caracter personal. Din contra, Loghin Tatiana - șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, în loc de a întreprinde toate măsurile și de a asigura informarea activă, corectă și la timp, a încercat să se ascundă după litera legii, ignorînd sensul și esența acesteia, informația pretinsă, iar prin refuzul neîntemeiat de a prezenta informația, pîrîtul a încălcat și dreptul reclamantului la eficientizarea procesului de informare a populației și a controlului de către cetățeni asupra activității autorităților publice și a instituțiilor publice. Consideră că prin totalitatea răspunsurilor parvenite de la furnizorul de informație, lui Rusnak Andrei i-a fost încălcat dreptul la examinarea petiției.

Prin hotărîrea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 20 noiembrie 2014 a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rusnak.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 a fost respinsă cererea

de apel depusă de Andrei Rusnak și menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 20 noiembrie 2014.

La 31 mai 2016 Andrei Rusnak a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată a lui Andrei Rusnak.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, nu a întemeiat legal concluziile sale, nu a apreciat obiectiv și arbitrar probele administrate la dosar, nu a aplicat corect normele dreptului material.

Consideră aprecierile arbitrare și concluziile eronate ca fiind ilegale și care sunt îndreptate spre protejarea cu orice preț autoritatea publică finanțată din banii contribuabililor.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Andrei Rusnak ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Rusnak.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas